

BÉCSI POSTA

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTESÍTŐJE
Új sorozat, VI. évfolyam, 1. (41.) szám Bécs, 2011 január

.....

Dr. Joó Sándor

Nem vagy felesleges

(Az Istenre hagyatkozás boldog időszaka)

Fejed felett hát elszálltak az évek,
s az ifjúság olyanak tekint,
mint kit itt felejtett az idő.
Ne bánd, most élted legszebb kora jó.
Az idő, ama nagy aranyosó,
a hétköznapi homokjából
mosta ki a lelked aranyát,
s most szelíd, de sugárzó fényvel övezi
még hátralévő éveid sorát.

Az aranyérc nehéz, s te ezért
érezed hát az öregség súlyát.
Ne bánd, csak dalolj vígan, boldogan.
Az Úrnak érett gyümölcsre is szüksége van.
Tavasz, nyár ősztől mit sem ér,
de legszebb a tél: ruhája hófehér.
Virág, kalász, gyümölcs kezdet csupán,
A szemlélődő pihenését az életfán
A tél halk hóesése hozza meg.
Hidege nem gyötör, ha a szíved meleg.

S ha öreg csontjaid oly gyakran fájnak,
Ez is csak ígérete egy újabb csodának.
Gyerekkorodban is fáj a növekedés,
Most belső, drágább lényed növekszik.
Lelked nemsokára szárnyát bontogatja,
S hogy merre szállj, az utat megmutatja.

Ne bánd, ha munkaerőd nincsen,
Csak szemlélődj a drága kincsen,
Mit az Úr adott az aranykorhoz néked,
Ne irigyeld, ki hasznos munkát végez,
Napjaidhoz büszke célt, ó, ne keress!
Míg szeretni és imádkozni tudsz,
Nem vagy felesleges!

A tartalomból:

SZÖRÉNI LÁSZLÓ
Halfagyaltos hermeneutika
(2. oldal)

MEGHÍVÓ:
Szörényi László
“A magyarországi neolatin
irodalom jelentősége”
Bécs, Capistrangasse 2
Február 6.-án, 17:30
(3. oldal)

INTERJÚ
Méhes Mártonnal, a bécsi
Collegium Hungaricum
igazgatójával
(4.-5. oldal)

INTERJÚ
Szentmártoni Jánossal, a
Magyar Írószövetség új
elnökével
(6. oldal)

GYERMEKEK OLDALA:
Zelk Zoltán versei
(7. oldal)

FIGYELŐ:
kiállítások,
színház,
koncert,
impresszum
(8. oldal)

Szörényi László

Halfagylaltos hermeneutika

A Mercédesz simán suhant dél felé az Adria menti sztrádán. 1993 volt, tiszteletbeli magyar konzulátust megnyitandó rándultam le Rómából. Bariba készültem: jóleső izgalom bizsergetett, hiszen látni reméltem a Szent Miklós-székesegyházban - mintegy a Mikulás székhelyén - a kincstár híres négylábú arany ereklyetartóját, Nagy Lajos ajándékát abból az időből, amikor a város még a szent koronához tartozott. Bariból készültem: feszült is voltam eléggé, hiszen jelenleg Bari a Sacra Corona elnevezésű bünszövetkezet székhelye, és már Arany is így írt róla a Toldi szerelmében, remek rímmel:

*Úgy hogy csata nélkül elérhette Bárit,
Hanem ostromra kell készülnie már itt.*

Profétának bizonyult. Tíz rendőr várt, a diplomatákra vigyázva speciális alakulatból, kivont revolverrel felszerelve, az Óváros labirintusának bejáratánál, még a pipazacskómat is a kocsiban kellett hagynom biztonsági okokból, körbezártak és elindultunk. Az első templom sarkán derékszögben folytatódott a sikátor; a templomkapu mellett (déli szokásként) óriási gyászplakát tudatta, hogy egy bizonyos Gravina családnevű ifjú zsenge fiatalságában visszaadta a lelkét az Úrnak. A plakát alól egy fiú vágódott ki, rám vetette volna magát (tárcát, effélét remélve), de az egyik rendőr ágyékon rúgta, és visszapenderítette a plakát alá.

Zavartan köhécselve, mint egy grófnő, megkérdeztem az osztag parancsnokát, miben is halt meg az ifjú Gravina.

-- Heveny lövöldözésben - mondhatta volna a hadfi, ha olvasott volna valamit az addig már olaszra is fordított Rejtő Jenőtől, így csak megpödrölte a bajszát: - Tengeri cigarettacsempész volt, én lőttem le, de higgye el, ő rántott először fejevert. Ez az előbbi srác az öccse.

Szerencsésen megérkeztünk az ünnepség első színhelyére, egy előkelő étterembe.

Kihozták az étlapot. A díszhelyre ültettek, hiszen kínosan ügyeltek a protokollra. Mikor azonban az étlapon minden egyes rovatban, az előételtől az édességig, kizárólag halból, mégpedig nyers halból, illetve szintén nyers tengeri herkentyűkből készített fogásokat találtam, a helyzet igen furcsán kezdett alakulni: Király voltam ugyan, de főétekkóstoló nélkül, mert a vendéglátók közül ki orvosi előírásra hivatkozott, ki veleszületett ichthyophobiájára (halirtózatára) tolt a dolgot, de mindenesetre lemondott arról, hogy velem együtt élvezze a bari speciális tengeri konyha gyönyöreit. Így egyedül vágtam be a tizenhárom fogást, amely állítólag százötvenhárom halból készült, mint János evangélista szerint a Jézus által megszaportottaké, a jégbe hűtött kagylólétől a halfagylaltig. A sajtófotósok és a tévések közben szorgalmasan dolgoztak.

-- Reméljük, nagykövet úr, ebédje a nyilvánosság

erejénél fogva jótékony hatást fog gyakorolni nem csupán a város gazdasági életére, hanem a magyar-apoliai kapcsolatokra is. - Ezt a frissen kinevezett tiszteletbeli konzul mondta, aki ugyan civilben durumbúzatant tanított a helyi egyetemen, de úgy látszik, érthetett a tengeri lényekhez is, hiszen az élővilág egységes, valamint nagy az Isten állat- és növénykertje.

-- Ezt még maga Nagy Lajos király is így gondolhatta hajdanában, mikor erre járt - viszonztam az udvarias jóslatot -, de ő hadjáratot vezetett, én csak egy tiszteletbeli konzulátust avatok. Kérem, professzor úr, részletezze kissé az előrejelzést, mert nem látom kristálytiszta a kifejlendő jótékony hatások eredőit!

-- Nagykövet úr remélhetőleg végleg gátat vet azoknak a szemenszedett rágalmaknak, melyek szerint az Európai Unió hatóságai jogosan zárták be a helyi halkonzervgyárat, ugyanis eddig állítólag hárman-négyen már meghaltak mérgezett haltól.

-- Természetesen - válaszoltam - feltéve, ha életben maradok - jegyeztem meg kissé borús éllel, zsigerileg átérezve a halfélelmet.

-- Ó, nyugodjék meg, gondoskodtunk arról, hogy csupa frissen fogott, mélytengeri halat szolgáljanak fel.

-- Miért? A konzervgyárban feldolgozott halakat hol fogták?

-- A közkórház csatornájának kifolyójánál. És tudja, nagykövet úr, milyenek ezek a bohó városi hatóságok!

Természetesen ellopták a derítőműre szánt pénzt.

Hirtelen ismét Arany János jutott eszembe, de mivel az agrártudor nem ismerte a magyar rímélést, én pedig akkor még nem mertem obszcén szójátékot faragni olaszul, ezért csak magamban mormoltam a költő Báró Kemény Zsigmondhoz című versének végét, már csak kulináris - részben hal-, részben vadkonyhai, részben a mesterséges üdítőitalokra való - vonatkozásai miatt:

*Ah, de mindez kaviár ma!
Mindenütt e próza lárma;
Nektár helyett csalmatok!
Nem ügyeltek lábra s tagra:
Ami rímel szarvas - ...
Az legyen jutalmatok!*

Persze fennhangon csak annyit szóltam, miközben feltűnő sietségemet leplezve futottam az előtér felé: - Konzul úr, végre megértettem egy 16. századi költőnk, Ilosvai Selymes Péter egy rejtelmes sorát, amelyben így ír Nagy Lajos király itteni hadjáratáról: „Ott a város kívül taborát futtatá” - nyilván messze ásták meg a tábori latrinát, mondtam oktatólag, és még időben lenyomtam a Signori feliratú ajtó kilincset, miközben erélyesen visszautasítottam a feltörekvő osztrigákat.

(Magyar Szemle, 2010 június)

MEGHÍVÓ

a Bornemisza Péter Társaság februári rendezvényére

Meghívottunk:

Szörényi László professzor
irodalomtörténész
A Magyar Tudományos Akadémia doktora

Az előadás címe:

“A magyarországi neolatin irodalom jelentősége”

2011. február 6.-án, vasárnap, d.u. 17:30 órakor

Szörényi László

(1945, Budapest) irodalomtörténész, az ELTE-n latin–görög–iranisztika szakon végzett, a *Bibliotheca Scriptorum Medii Recentisque Aevorum*-sorozat szerkesztője, az *Irodalomtörténeti Közlemények* főszerkesztője, az Irodalomtudományi Intézet igazgatója, a Szegedi Tudományegyetem professzora, a Magyar Írószövetségi választmányi tagja.

1991–95-ig Magyarország római nagykövete volt.

Több könyvsorozatot szerkesztett és szerkeszt. Részt vett az első modern gimnáziumi reformtankönyvek létrehozásában, társszerzővel, Szabó G. Zoltánnal írt egy retorikatankönyvet (*Kis magyar retorika*, 1988, 1997).

Főbb művei: „*Múltaddal valamit kezdeni*” (1989), *Hunok és jezsuiták* (1993); *Memoria Hungarorum* (1996), *Hosszúlépés* (1997, finn fordításban 2000), *Studia Hungarolatina* (1999), *Arcades ambo, Relazioni letterarie italo-ungheresi e cultura neolatina* (olaszul, 1999), *Delfinárium* (1999, 2000, 2010), *Philologica Hungarolatina* (2002), „*Álmaim is voltak, voltak...*” (2004), *Fasti Hungariae, Studi sulla filologia neolatina e sulle relazioni italo-ungheresi* (olaszul, 2008), *Harmóniára teremtve, Tanulmányok Mátyás királyról* (2009), „*Újzelandot választottam ki új hazámul*” (2010), *Önfiloszhatyú* (2010).

Főbb kitüntetései:

Toldy Ferenc Emlékérem,

Széchenyi Emlékérem,

Arany Páfrány Díj,

József Attila-díj,

az Olasz Köztársasági Érdemrend parancsnoki fokozata,

Széchenyi-ösztöndíjas professzor,

Klebersberg-díj,

Arany János díj.

A dunai együttműködés új központja?

Már a 2011-es magyar EU-elnökségi programokon dolgoznak a bécsi Collegium Hungaricumban (CH) tudta meg a *Magyar Hírlap* riportere Méhes Márton CH igazgatótól, akivel a tavaly novemberi bécsi nemzetközi könyvvásár alkalmából beszélgetett. A Duna menti országokat összefogó Dunai Kulturális Klaszter (angolul: cluster – magyarul: csoport, csomó, fűrt) meghatározhatja a Collegium jövőbeli profilját is, sőt a CH hosszabb távon a dunai kulturális együttműködés egyik központjává kíván válni. Az interjút kissé rövidített, szerkesztett változatban közöljük alább.

- Kijelenthető, hogy a magyar irodalom elfogadása Európán belül a német nyelvterületen a legjobb. Mit jelent ez Ausztriára vetítve? Ismerik az osztrákok valamelyest a magyar irodalmat? Ha igen, mennyire ismernek az olyan nemzetközileg ismert nevek mint Esterházy, Kertész, Nádas mellett másokat? Az említettek művein kívül is van fordítója, olvasója a magyar íróknak, irodalomnak?

- Mivel a magyar irodalom ausztriai helyzetéről a BuchWien, azaz a bécsi nemzetközi könyvvásár kapcsán beszélgetünk, érdemes erre a kérdésre - legalábbis részben - épp a vásár és az ahhoz kötődő számtalan irodalmi program magyar meghívottjaival „válaszolni”: Nemrég kapta meg a KulturKontakt Austria szervezet irodalmi díját Fodor Ákos haiku-költő, akinek a költészetét a könyvvásáron is bemutatták. Egy európai költészeti fesztivál keretében a napokban Szöcs Géza lépett fel. Mindkét rendezvényhez friss publikáció is tartozik. Új kötettel jelentkezett a lipcei Plöttner kiadó is „A rendszerváltás a Balatonnál kezdődött” címmel. Ebben számos kiváló kortárs írónk „balatoni” írása olvasható. A Wuppertalban és Bécsben működő Arco kiadó pedig a Budapesten élő Wilhelm Droste és Zádor Éva szerkesztésében egy csodálatos Pécs-antológiát jelentetett meg, amelyben szintén számos magyar szerző szerepel Pilinszkytól Babitsig és Weöres Sándortól Bereményi Gézáig.

A könyvvásáron tartottunk egy beszélgetést Gabriele Madejával, a könyvvásárt kísérő Lesefestwoche (Irodalmi ünnepi hét) főszervezőjével, aki megerősítette sejtésemet, hogy az osztrák könyvpiacot nem lehet leválasztani a hatalmas német kiadói-terjesztői közegről. A nagy német kiadók természetesen jelen vannak a magyar „brandekkel” Ausztriában is, és fordítva, a kisebb osztrák kiadók is igyekeznek minél intenzívebben jelen lenni a német piacon és az olyan óriási könyves börzéken mint Frankfurt vagy Lipcse.

- Úgy tűnik, hogy Európa lassan felfedezi magának Kosztolányi és Márai prózáját. Van esetleg más 20. századi írónk, akit a német nyelvterületen, ezen belül Ausztriában posztumusz kezdenek megismerni? Hamvas Béla fogadtatása a szerb és horvát olvasók körében jónak mondható. Az ő életművét például ismerik Ausztriában?

- Azt hiszem, Márai esetében ma már nem felfedezésről beszélünk, hanem egyértelműen kijelenthetjük, hogy Márai a legtermészetesebb módon tartozik bele a világirodalmi kánonba, könyveit továbbra is folyamatosan kiadják, s bármelyik német vagy osztrák könyvesboltban megtalálhatóak. Ne feledjük, hogy Szerb Antal újrafelfedezése is óriási siker volt néhány évvel ezelőtt. Az „Utas és holdvilág” című művét rövid idő alatt hetvenezer példányban adták el a német nyelvterületen. És bár léteznek fordítások Hamvastól és például Krúdytól is, merem állítani, hogy mindkét nagy szerzőben rejlik még potenciál a német nyelvű piacon. Fontos hangsúlyozni, hogy az olyan kiváló, Ausztriában élő fordítók, mint Buda György vagy Zeltner Ernő nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy ilyen jó pozícióban van a magyar irodalom a német nyelvterületen.

- Okoz-e nehézséget egy osztrák olvasónak egy magyar könyv olvastán a szövegszinten túli tartalom dekódolása? Például érti-e, értheti-e azokat a árnyalatokat, célzásokat, utalásokat, amelyek mondjuk a szocializmus kori társadalomra vagy a rendszerváltás utáni helyzetre vonatkoznak?

- Az osztrákok közül sokan már a 70-es évek óta rendszeresen jártak-járnak Magyarországra. A nyugati országok közül elsőként Ausztriával szűnt meg kölcsönösen a vízumkényszer. Ráadásul mind a mai napig Magyarország - mint szomszéd - jóval nagyobb hangsúlyt kap az osztrák médiában, mint bármelyik más volt szocialista ország, talán a cseheket leszámítva. Tapasztalatom szerint meglepően szorosak az intézményi és szakmai kapcsolatok is, ezek egy része szintén már a rendszerváltás előtti időből származik. Ausztria a 70-es, 80-as években igyekezett semlegességét azáltal is kimutatni, hogy viszonylag jó kapcsolatokat ápolt a kádári vezetéssel. Aztán pedig elérkezett a rendszerváltás időszaka, a teli nejlonszatyrok kora - mindkét irányban. Vagyis elmondható, hogy más nyugat-európaiakkal összevetve az osztrákok valamivel jobban felkészültek Magyarországból, bár ez elsősorban a keleti tartományokra igaz.

.....

- *Van-e az osztrákokban hajlam arra, hogy a Monarchia emléke miatt jobban odafigyeljenek Magyarországra, a magyar kultúrára, mint más közép-európai kultúrákra, vagy mára már történelem a birodalom emléke és a dualizmus kora?*

- A nagyobb odafigyelés, azt hiszem, valóban igaz, részben a Monarchia emlegetése is, de nem atyáskodóan, hanem afféle közös történelmi emlékként merül fel, egy kedves mosoly kíséretében, hogy „hiszen tudjuk, honnan jövünk”, nem kell bemutatkozni egymásnak. A történészek és a levéltárosok között persze nagyon szoros szakmai együttműködés van és volt korábban is, ez természetes. Az osztrákok az utóbbi húsz évben komolyan támogatták a közép-európai együttműködéseket, egyáltalán a „közép-európaiság” gondolatvilágát. Ezért mindkét ország számára kiemelkedő kitörési lehetőség és jelentős együttműködési keret lesz az Európai Duna Stratégia, amelyet éppen a magyar EU-elnökség időszakában fognak elfogadni. Ebben összesen 14 ország vesz részt, de a hagyományos közép-európai Duna-medencének különösen aktív szerepe lehet az együttműködésekben. A bécsi Collegium Hungaricum magyar, német és osztrák partnereivel egy Dunai Kulturális Klaszter kifejlesztésén dolgozik. Úgy vélem, ez az új lendületű, kreatív dunai kulturális kooperáció lesz a modern folytatása a történelmi korok együttélésének.

- *Milyen hatása van a Collegium Hungaricumnak a bécsi kulturális életre? Van-e annyira fontos egy átlagos bécsinek mint kulturális helyszín, mint mondjuk egy budapestinek a Lengyel Intézet, amely a pesti kulturális életben igen meghatározó színtér?*

- Az intézet akkor működik jól, ha az osztrák közönséget számukra is releváns témákkal tudja megszólítani, a bécsi magyarság kulturális törekvéseinek pedig természetes helyszíne, otthona. Biztos vagyok benne, hogy ma már nem elég színvonalas rendezvényeket kínál. Mindent, amit csinálunk, a pozitív országkép formálására kell felhasználni, illetve aktív, kezdeményező szerepben kell fellépni. Olyan témákat keresünk tehát, amelyek Ausztria és Magyarország számára egyaránt kiemelt jelentőségűek. Ezért lehetett a Pécs 2010 programot folyamatosan tematizálni Bécsben, hiszen Graz 2003 és Linz 2009 után maga a kulturális fővárosi cím nem szorult magyarázatra, de Pécs ebben a szerepben mégis izgalmas lehetett. Ezért örülök a Duna Stratégiára épülő együttműködésnek és az osztrákok nagyfokú nyitottságának is. A dunai programok és a Dunai Kulturális Klaszter építése több évre meghatározhatja a CH profilját is, és ezzel minden esélye megvan rá, hogy a bécsi kulturális élet egyik véleményformáló helyévé, szereplőjévé váljon.

- *Milyen jellegűek a Collegium programjai? A székházhoz kötöttek, vagy valamennyire megpróbálják „kivinni” a házból a programok egy részét?*

- A bécsi Collegium Hungaricum épülete rendezvényekre kiválóan alkalmas. November elején a 12. Magyar Táncház Találkozón 3-400 ember tapasztalhatta meg, hogy ez mennyire igaz. Egy másik példa: A házban található kellemes Pilwax kávézó-borozóval közösen rendszeres jazzklubot működtetünk, amelynek a közönsége előre jelentkezik, hogy időben asztalt foglalhasson. Vagyis megállapítható, hogy a rendszeres és bevált programoknak célzottan keresett helyszínévé válhat a Collegium. Másrészt a bécsi kulturális életbe való beágyazódási folyamatban a külső helyszínek és a tartalmi partnerek nagy szerepet játszanak. A BuchWien ilyen szempontból is fontos nekünk. De jövőre, az EU-elnökségi eseményeinkkel számos külső helyszínen ott leszünk, így március 10-11-én a féléves dunai programsorozatunk csúcspontja, a Duna Kulturális Klaszter konferencia például a bécsi Múzeumi Negyedben és a híres Leopold Múzeumban lesz. Mindamelllett a CH néhány esetben támogatóként lép fel olyan magyar programok sikere érdekében, amelyeket bécsi szervezők kezdeményeznek, így a Sargfabrik világzenei klub vagy a Theaterbrett színház esetében.

- *Jelen vannak a virtuális térben? Használják az internet adta lehetőségeket, hogy elérjék a látogatókat?*

- Műsorösszesítőkből, partnereink honlapján, saját honlapunkon folyamatosan hírt adunk az aktualitásokról. Ugyanakkor tudni kell, hogy Ausztriában továbbra is igényt tartanak a nyomtatott műsorterjesztésre, vagyis egyelőre öngyilkosság lenne lemondani a papír alapú meghívókról és a nyomtatott kéthavi programfüzetről. Utóbbival kapcsolatban rendszeresen kapunk telefonokat, hogy mikor készül el a következő... Ugyanígy elmondható, hogy a legnagyobb hatása eddig a nyomtatott sajtóban megjelent Collegium Hungaricumról szóló cikkeknek volt.

- *Együttműködnek-e a többi közép-európai intézettel, és ha igen, miként?*

- A külföldi kulturális intézeteknek ma már létezik egy európai hálózata, az EUNIC-szervezet. Ennek a bécsi alszervezetében az összes Bécsben működő külföldi intézet beletartozik, köztük a lengyel, a cseh és a szlovák intézet is. Mindegyikükkel volt már közös programunk, és rendszeres a szakmai egyeztetés, a Duna Kulturális Klaszter ügyében pedig éppen a napokban fogjuk meghívni a CH-ba az érintett dunai országok kulturális intézeti igazgatóit vagy megfelelő követségi attaséit.

Harcolunk a magyar írókért

Szentmártoni János József Attila-díjas költőt választotta három évre a Magyar Írószövetség elnökének a szövetség tisztújító közgyűlése a tavaly novemberben.

A tisztújító közgyűlés az elnökön kívül megválasztotta az írószövetség elnökségét és választmányát, továbbá felügyelőbizottságát is. Az elnökség tagjai Ács Margit, Kiss Gy. Csaba, Falusi Márton, Mezey Katalin, Vasy Géza és Iancu Laura lettek. A szövetség felügyelőbizottságát a jövőben Báger Gusztáv, Benke László és Kelemen Erzsébet alkotják, a választmányba ötvenhatan kerültek. Vasy Géza, a szövetség eddigi elnöke már korábban jelezte, hogy három év után nem vállal újabb ciklust.

Szentmártoni János 1975-ben született Budapesten. A fiatal költő alapító tagja volt a Stádium Fiatal Írók Körének, 1997-ben a *Jelenlét* társszerkesztőjeként dolgozott. A megválasztott elnök József Attila- és Gérecz Attila-díjas, több verseskötete jelent meg, és esszéket, kritikákat publikált.

Interjú Szentmártoni Jánossal, a Magyar Írószövetség új elnökével

– *A Magyar Írószövetség eddig nem volt fiatalos szervezet. Most önt választották meg elnöknek, aki 1975-ben született, és az elnökségbe bekerült az egyik legfiatalabb kortárs költő, Iancu Laura is. Ez jelzés is, hogy az írószövetség végre fiatalít?*

– Egyértelműen az. A közgyűlés döntése értelmében egyébként nemcsak az elnökség, de a választmány is megfiatalodott. Abban bízunk, hogy ez a szemléletünkben és a gyakorlatban is megmutatkozik majd, új lendületet kap a szervezet, és versenyképesebbé válik, azaz az eddigi hagyományok megőrzése mellett sikerül hangsúlyosabban jelen lenni a médiában, az interneten, a köztudatban.

– *Kimondva-kimondatlanul is az a helyzet, hogy az írószövetség a jobboldali, míg a Szépirók Társasága a baloldali és liberális írókat tömöríti. Nyitnak-e az íróársadalom egésze felé, ismét megpróbáljanak a legnagyobb szakmai szervezetté válni?*

– Az írószövetség a legnagyobb irodalmi szervezet. A rendszerváltás óta nem folytat pártpolitikát. Ha azt az értékrendet, amit vallunk, a többség konzervatív világnézetként azonosítja, azt vállalunk kell, de gyűjtőszervezetként működünk, a magyar irodalom egészének jövőjéért dolgozunk, a magyar identitásért, nyelvért, irodalomért. Egyébként a demokráciában a különféle esztétikai, ideológiai, ízlésbeli különbségek mentén létrejövő szervezetek jelenléte természetes.

– *A tisztújító közgyűlésen több politikus is részt vett, Tarlós István főpolgármester pedig a támogatásáról biztosította a szervezetet. Ez konkrét anyagi támogatást jelent?*

– A közgyűlést nemcsak Tarlós István, de mások is megtisztelték jelenlétükkel, így Réthelyi Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium vezetője, Csomós

Miklós főpolgármester-helyettes és L. Simon László, az Országgyűlés kulturális bizottságának elnöke, aki korábban az írószövetség titkára volt. Mind a minisztérium, mind a polgármester biztosított a támogatásáról. Még az idén tárgyalni fogunk a hosszú távú gazdasági együttműködés lehetőségéről.

– *Az írókat ma gyakorlatilag senki sem támogatja. Ösztöndíj-lehetőség kevés van, és a Márai-program sem indult el. Lobbiznak majd a szaktárcánál?*

– Úgy tudom, a Márai-program hamarosan beindul. Az írószövetség egyik legfontosabb feladata, hogy harcoljon az írókért, az ösztöndíjakért, a tisztességes honoráriumokért, azért, hogy könyve kiadásakor az írónak tisztességes tiszteletdíj jusson. Ezeknek a küzdelmeknek az élére kívánunk állni, hogy a mélyrepülés, amely már nem fokozható, véget érjen.

– *Az elmúlt években néhányan demonstratív módon, mások csendesen kiléptek a szervezetből. Ha vissza kívánnának térni, mire számíthatnak?*

– A Magyar Írószövetség mindenki előtt nyitva áll, de azokkal szemben, akik nyilvános fórumokon gyalázták és besározta a szervezetünket, bizonyos távolságot fenn kell tartanunk. Akkor tudjuk őket visszavenni, ha a nyilvánosság előtt, a médiában ugyanolyan hangsúlyosan elmondják, hogy miért kívánnak visszalépni, mint amekkora hangsúlyt kapott egykor a kilépésük. Azokat, akik akármilyen indokkal csendesen távoztak, de soha nem mocsokolták sehol az írószövetséget, természetesen visszavesszük, ha jelentkeznek.

(Magyar Hírlap, 2010. november 25.)

Gyermekek oldala - Gyermekek oldala - Gyermekek oldala

Zelk Zoltán versei

Kelj fel, medve

- Kelj fel, medve, kelj fel már,
hoztunk mézet csöbörrel!
- Nem kelek én, álomban
eszem teli vödörrel!

- Kelj fel, medve, jaj de szép
a hó a hegy tetején!
- Szebbet látok, álomban
zöld erdőben járok én!

- Kelj fel, medve, nóta szól,
varjú mondja: kár, kár,
kár...!

- Szebbet hallok, álomban
vidám tücsök muzsikál!

- No, ha így van, hát aludj:
tavaszig ne bújj elő!

- Nem is bújok, csak ha majd
kicsal Gyertyaszentelő!

Tavaszi dal

Egy, kettő, három, négy,
kis őzike, hová mégy?

- Elég hogyha tudom én:
tavasz elé futok én!

Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi, hová mégy?

- Se erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!

Egy, kettő, három, négy,
te kis madár, vígan légy:
olyan szép dalt daloljál,
szebb legyen a tavasznál!

Hová szaladsz, vízipók?

- Hová szaladsz, vízipók?
- Keresem a békát!
- Mért nem húzol kiscipőt?
- Gyorsabb így mezétláb!
- Miért futsz ily sebesen?
- Én leszek a násznagy:
ma tartják a lagziját
a békakirálynak...
- Hol lesz a lakodalom?
- A királyi házban:
sásból, nádból épített
tavi palotában...
- Hát a menyasszony ki lesz
békakirály párja?
- Hetedhét mocsárnak a
legszebb békalánya...

Párbeszéd

- Honnét, szomszéd?
- Ahol voltam, onnét!
- Mit evett?
- Eleget!
- Mi jót?
- Hernyót!
- Hány volt?
- Egy volt!
- És még?
- Kukacot!
- Mennyit?
- Hatot!
- Hát még?
- Legyet!
- Hányat?
- Hetet!
- Mást még?
- Pondrót!
- Sok volt?
- Nyolc volt!
- Jó volt?
- Jó volt!

Figyelő

Figyelő

Figyelő

KIÁLLÍTÁSOK

DER BLAUE REITER (A kék lovas)

Február 4. és május 15. között lesz látható a fenti kiállítás, a bécsi **Albertinában**, melyet a képtár saját és a müncheni Lenbachhaus gyűjteményéből állítottak össze. A kiállított grafikák és akvarellek az első világháború előtti „Der blaue Reiter” nevű laza művész-csoportosuláshoz tartozó festők, többek között August Macke, Franz Marc, Marianne von Werefkin, Alexej von Jawlensky, Wassily Kandinsky, Robert Delaunay, Heinrich Campendonk, Gabriele Münter, Paul Klee és Alfred Kubin alkotásai.

ROY LICHTENSTEIN: Black & White (1961 – 1968)

Szintén a bécsi **Albertinában** lesz január 27-én a megnyitója a neves amerikai festő Roy Lichtenstein alkotásait bemutató tárlatnak. A hatvanas évek elején radikális fordulat állt be Lichtenstein művészetében: a korabeli reklám- és újságillusztrációkból, és képregényekből inspirálódva, ekkor alkotta a kiállításon látható fekete-fehér grafikáit és hasonló tematikájú festményeit. A kiállítás 2011 május 15-én zárja kapuit.

DYNAMIK! Kubismus / Futurismus / Kinetizmus

Február 10-étől lesz látható Bécsben, az alsó **Belvedere** termeiben a fenti kiállítás, mely nemzetközi kontextusban szándékszik bemutatni az absztrakt művészet kialakulását az 1920-as évek Bécsében. A nemzetközileg kevésbé ismert bécsi „kinetizmus”-t illusztráló művek mellett szerepelni fognak a stílus európaszerte ismert képviselői, mint František Kupka, Robert Delaunay, Fernand Léger, Carlo Carrà és Giacomo Balla is. A tárlat június 5-én zár.

SZÍNHÁZ

OTTLIK GÉZA: Iskola a határon

Budapest, **Bárka Színház, február 17, 19 óra.** Rendezte Vidovszky György: „Ottlik Géza regénye sokrétű, bonyolult és szépséges kultuszmű, és szinte lehetetlen belőle klasszikus értelemben vett színművet írni. Az idősíkok váltakozása, az aprólékos szerkesztés, a lelki folyamatok ábrázolása olyan színpadi adaptációra ad lehetőséget, amely inkább szellemiségében, mint a cselekmény teljességében igyekszik megragadni az író által kreált világot.” A darabban tehetséges tizenéves fiúk játsszák a főbb szerepeket.

KONCERT

Ünnepi Hangverseny a magyar EU-elnökség tiszteletére:

Bécs, **Stephansdom**, január 22-én, 20:00: Liszt Ferenc: Krisztus Oratórium. Előadják a Pannon Filharmonikusok, a Honvéd Férfikórus és a Magyar Rádió Kórusa. Vezényel: Peskó Zoltán

Absender: P.b.b.
Péter Bornemisza Gesellschaft
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

www.bornemisza.at

“Wiener Post“
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien

Österreichische Post AG Info.Mail Entgelt bezahlt

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15. Tel.: +43/6767196330.
E-Mail: zoltan_ka@yahoo.com Redaktion: Zoltán Kászoni /// Bankverbindung: Creditanstalt Bankverein, A-1011 Wien, Schottengasse 6
BLZ: 11000. Konto Nr. 00207578600, IBAN: AT58110000207578600; SWIFT (BIC): BKAUATWW